

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Törvényszéknek a fellebbező azon kérését elutasító ítélete ellen irányul, amely az OHIM első fellebbezési tanácsa által 2009. július 23-án hozott, a fellebbező vízszintes, sötét-piros színkombinációból álló ábrás védjegy lajstromozására irányuló kérelmét elutasító határozat hatályon kívül helyezését célozta.

A fellebbező fellebbezését a 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának összesen négy okból történt megsértésén alapul.

Először, a Törvényszék a megkülönböztető képesség vizsgálatánál a bejelentett védjegytől eltérő, másik megjelölésből indult ki. A Törvényszék a megjelölést nem összességében vizsgálta, hanem csak valamilyen világossötét/élénkpiros színkombinációt vett alapul. A jelen ügyben nem vették figyelembe a színrendszeri sajátosságokat, holott a szóban forgó védjegyben ezeknek a színeknek a kijelölése a védjegybejelentés részét képezi és a megjelölést konkrétá teszi.

Másodszor, a Törvényszék a megkülönböztető képesség megítélése során félreértette, hogy a védjegyet mely konkrét szolgáltatások tekintetében jelentették be, és egészen más áruk vonatkozásában vizsgálta az oltalomba részesíthetőség hiányát. A védjegy megkülönböztető képességének állítólagos hiányát az ítélet abból vezeti le, hogy bizonyos tárgyak illetve áruk (mozdonyrészek és vasúti kapcsolószerkezetek, útjelző táblák, sorompók, vasúti forgalmi jelzések, vonatok és peronszékek) rendszerint az adott színekben jelennek meg. A kérdéses védjegyet azonban ezen áruk tekintetében nem jelentették be. A Törvényszék nem adott választ arra, hogy ha a kérdéses védjegy forgalommal vagy vasúti közlekedéssel kapcsolatos áruk tekintetében nem részesíthető oltalomban, akkor ez miért indokolná az itt bejelentett szolgáltatási védjegy oltalomban részesíthetőségének kizárását.

Harmadszor, a Törvényszék a védjegy megkülönböztető képességének megítélésekor jogilag tévesen vette kiindulási alpnak azt, hogy az áruvédjegyek és a szolgáltatási védjegyek megkülönböztető képességét egyformán kell megítélni. A Törvényszék nem vette figyelembe, hogy a vásárlóközönség a megjelölések különböző típusait nem feltétlenül azonos módon érzékeli. Míg a fogyasztó esetleg nem szokott hozzá ahhoz, hogy az áru vagy az áru csomagolásának színe alapján (grafikus vagy szóelemek nélkül) következtetéseket vonjon le az áru eredetére vonatkozóan, mivel az áruk és a csomagolások színesek szoktak lenni, a szolgáltatásoknál egészen más a helyzet. Mivel a szolgáltatások jellegükben fogva szín nélküliek, a fogyasztói színérzékelés szolgáltatások esetében teljesen más, mint áruk esetében. Következésképpen áruk és szolgáltatások esetében eltérően kell megítélni a színek megkülönböztető képességét.

Negyedszer, a Törvényszék a konkrét védjegy megkülönböztető képességének megítélésekor eltorzította a releváns tényeket és

nem indokolta megfelelően az ítéletét. A Törvényszék minden indokolás nélkül kijelentette, hogy vízszintes színsávokat általában vonatok díszítőelemeként szokás használni. Ennek során nem vette figyelembe, hogy a jelen esetben egy konkrét színvédjegy megkülönböztető képességének megítéléséről, nem pedig általánosságban vasúti vagonokon látható csíkokról van szó. A Törvényszék azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a szóban forgó védjegyet nem vasúti vagonok, hanem a 39. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében jelentették be. Végül a fellebbező hosszasan ismertette, hogy a vasúti közlekedésben a színelemeket nem díszítőelemként, hanem eredetre való utalásként kell érteni. A fellebbező szerint a Törvényszék figyelmen kívül hagyta ezeket az érveit.

2011. február 15-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Holland Királyság

(C-65/11. sz. ügy)

(2011/C 130/19)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: A. Nijenhuis és D. Triantafyllou meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság — mivel nem folytatott konzultációt a HÉA-bizottsággal, és amint az 1991. február 18-i VB91/347. sz. határozatból kitűnik, megengedi, hogy nem adóalanyok adózási egységben vegyenek részt — megsértette a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (*) 9. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Holland Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2006/112/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerint „adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére. A HÉA-irányelv 11. cikke úgy rendelkezik, hogy a hozzáadottérték-adóval foglalkozó bizottsággal („HÉA-bizottság”) folytatott konzultáció után minden tagállam egyetlen adóalanyként kezelheti azon ugyanebben a tagállamban letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek.

A Bizottság megítélése szerint Hollandia azáltal, hogy megengedi, hogy nem adóalanyok adózási egységben vegyenek részt, megsértette a 2006/112/EK irányelv 9. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit. Ezenkívül Hollandia azáltal, hogy nem folytatott konzultációt a HÉA-bizottsággal, megsértette a HÉA-irányelv 11. cikkét.

(¹) HL L 347., 1. o.

A Törvényszék (negyedik tanács) által a T-188/10. sz., DTL Corporación S.L. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2010. december 15-én hozott ítélet ellen a DTL Corporación, SL által 2011. február 16-án benyújtott fellebbezés

(C-67/11. P. sz. ügy)

(2011/C 130/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Fellebbező: DTL Corporación, SL (képviselők: A. Zuazo Araluze, ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), és a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (negyedik tanács) T-188/10. sz. ügyben 2010. december 15-én hozott ítéletét.

Ezenfelül azt kéri, hogy a Bíróság adjon helyt az elsőfokon előterjesztett alábbi kérelmeknek:

1. A Törvényszék helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának az R 767/2009-2. sz. ügyben 2010. február 17-én hozott határozatát;
2. Azt módosítsa úgy, hogy utasítsák el a Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. által az 5153325. sz. SOLARIA közösségi (ábrás) védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást, lehetővé téve azt, hogy az említett védjegy a 37. és a 42. osztály valamennyi szolgáltatása tekintetében lajstromozható legyen;
3. Az OHIM-ot és az eljárásba beavatkozó, e keresettel szemben ellenkérelmet előterjesztő többi felet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék előtti eljárás szabálytalanságai, amelyek sértik a fellebbező érdekeit: a Törvényszék eljárási szabályzatának 77. cikke c) és d) pontja szerinti eljárás felfüggesztése iránti kérelmet teljesen figyelmen kívül hagyták (Az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya, 58. cikk)
2. Az uniós jog Törvényszék általi megsértése: az ítélet sérti a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet (¹)

(jelenleg a 207/2009/EK tanácsi rendelet (²)) 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját, azáltal, hogy szó szerint a következőket állapítja meg:

- a) a jogvita tárgyát képező közösségi védjegy szójeleme a védjegy egészét tekintve domináns,
- b) az említett szóelem nem domináns a védjegy egészét tekintve; ez az ellentmondás döntően befolyásolja az összetéveszthetőség értékelését (Az Európai Unió Bíróságának Alapokmánya, 58. cikk)

(¹) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)

(²) A 2009. február 26-i rendelet (HL L 78, 1. o.) (kodifikált változat)

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2011. február 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesrepublik Deutschland kontra Y

(C-71/11. sz. ügy)

(2011/C 130/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél, alperes: Bundesrepublik Deutschland

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban, felperes: Y

Többi fél: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (a Szövetség érdekeinek képviselője a Bundesverwaltungsgerichtnél), Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (menekültügyi kérdésekkel foglalkozó szövetségi képviselő a szövetségi migrációs és menekültügyi hivatalnál)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2004/83/EK irányelv (¹) 9. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy a vallásszabadságba történő nem minden, az EJE 9. cikkét sértő beavatkozás minősül az elsőként említett szabály értelmében vett üldöztetésnek, hanem a vallásszabadságnak mint alapvető emberi jognak a súlyos megsértése csak akkor valósul meg, ha az annak lényegi elemét érinti?
2. Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó:
 - a) A vallásszabadság lényegi eleme az otthon és az annak szomszédságában lévő területeken történő hitvallásra és hitbéli tevékenységre korlátozódik-e, vagy a 2004/83/EK irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett üldöztetés akkor is megvalósul, ha a származási országban a nyilvános vallásgyakorlás veszélyezteti a testi épséget és a lelki szabadságot, és a kérelmező ezért tartózkodik tőle?